



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 58

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 ianuarie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.114 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	2-3	Decizia nr. 1.121 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 1.116 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 977/2002 privind atestarea domeniului public al județului Timiș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Timiș	3-4	Decizia nr. 1.122 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 1 și art. 100 din Codul familiei	10-11
Decizia nr. 1.118 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	4-6	Decizia nr. 1.123 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	11-12
Decizia nr. 1.119 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 ¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	6-7	Decizia nr. 1.147 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, ale art. 163 alin. 3, ale art. 164 alin. 3, ale art. 165, ale art. 235, ale art. 238 alin. 2, ale art. 242 alin. 2 și ale art. 244 din Codul de procedură civilă și ale art. 148 lit. f) și ale art. 160 ³ din Codul de procedură penală	12-14
Decizia nr. 1.120 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ³ din Codul de procedură civilă	8-9	Decizia nr. 1.197 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Codul familiei, art. 29 alin. (6) și art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și ale art. 614 și art. 616 din Codul de procedură civilă	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.114

din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și art. 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Ana Dumitru în Dosarul nr. 1.889/102/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 din Legea nr. 31/1990, arătând că acestea au fost abrogate. Totodată, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din același act normativ este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.889/102/2006, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Ana Dumitru într-o cauză având ca obiect recursul împotriva deciziei penale prin care a fost condamnată în temeiul art. 277 alin. (3), coroborat cu art. 6 și 138 din Legea nr. 31/1990.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât limitează asocierea în calitate de fondatori a persoanelor care au suferit condamnările penale prevăzute de art. 6 din Legea nr. 31/1990.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece prevederile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 din Legea nr. 31/1990 este inadmisibilă, întrucât acestea au fost abrogate, iar dispozițiile art. 6 din același act normativ sunt constituționale, deoarece acestea se aplică uniform tuturor subiectelor de drept aflate în ipoteza normei legale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, având următorul cuprins:

— Art. 6: *„Semnatarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea societății sunt considerați fondatori.*

(2) *Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile ori care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile prevăzute de art. 143-145 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sau pentru cele prevăzute de prezenta lege, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 138: *„Persoanele care, potrivit prezentei legi, nu pot fi fondatori, nu pot fi nici administratori, directori sau reprezentanți ai societății, iar dacă au fost alese, sunt decăzute din drepturi.”*

Cu privire la art. 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, Curtea observă că acesta a fost abrogat prin art. I pct. 85 din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal prin lege a dreptului de proprietate privată, precum și la dispozițiile art. 11 referitoare la libertatea de întrunire și de asociere din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

I. Dispozițiile art. 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale au fost abrogate expres prin art. I pct. 85 din Legea nr. 441/2006.

Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare.”

Așa fiind, excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.

II. Curtea observă că obiectul dosarului penal în care a fost ridicată aceasta îl constituie infracțiunea prevăzută de art. 277 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 care incriminează fapta fondatorului sau administratorului societății comerciale de a exercita funcțiile sau însărcinările lor cu încălcarea dispozițiilor privitoare la incompatibilitate. S-a reținut în sarcina autorului excepției faptul că și-a exercitat, în calitate de fondator al Societății Comerciale „EPC” — S.R.L. din Târgu-Mureș, atribuții din categoria celor menționate, deși avea antecedente penale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 138 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Ana Dumitru în Dosarul nr. 1.889/102/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.116
din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 977/2002 privind atestarea domeniului public al județului Timiș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Timiș

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 977/2002 privind atestarea domeniului public al județului Timiș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Timiș, excepție ridicată de Nicolae Răduță în Dosarul nr. 6.852/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.852/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 977/2002 privind atestarea domeniului public al județului Timiș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Timiș.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Răduță într-o cauză având ca obiect o cerere de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că actul normativ criticat aduce atingere prevederilor art. 21 din Constituție referitor la accesul liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât hotărârile Guvernului nu pot forma obiectul controlului exercitat de Curtea Constituțională.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2005 pentru

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 977/2002 privind atestarea domeniului public al județului Timiș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Timiș, excepție ridicată de Nicolae Răduță în Dosarul nr. 6.852/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.118
din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin.(1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1)

din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Cristian Rizea în Dosarul nr. 410/254/2007 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.259D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Vanessa” — S.R.L. și Imprimeria Mirton în Dosarul nr. 10.461/325/2007 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.265D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Vanessa” — S.R.L. și Imprimeria Mirton în Dosarul nr. 11.023/325/2007 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor susmenționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.259 D/2007 și nr. 1.265 D/2007 la Dosarul nr. 1.194 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 510 din 11 mai 2007 și prin încheierile din 19 iulie 2007 și 8 august 2007, pronunțate în dosarele nr. 410/254/2007, nr. 10.461/325/2007 și nr. 11.023/325/2007 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă și Judecătoria Timișoara, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.**

Excepția a fost ridicată în cauze având ca obiect cereri de recuzare a unor executori judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul Cristian Rizea susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât limitează dreptul de a obține recuzarea unui executor judecătoresc care a dovedit neprofesionalism. Totodată, autorii Societatea Comercială „Vanessa” — S.R.L. și Imprimeria Mirton apreciază că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât art. 10 din Legea nr. 188/2000 nu prevede direct cazurile de recuzare a executorului judecătoresc, ci face trimitere la dispozițiile din Codul de procedură civilă privind recuzarea judecătorului, deși cele două funcții nu sunt identice.

Tribunalul Constanța — Secția civilă nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, decizia și încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, făcând referire la considerentele care au stat la baza deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând decizia și încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, având următorul conținut:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă:

„Judecătorul poate fi recuzat:

1. când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

2. când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;

4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;

5. dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;

6. dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

8. dacă a primit de la una din părți daruri sau fângăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;

9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”

— Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești: „Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții cuprinse în Legea fundamentală: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra prevederilor legale criticate s-a pronunțat, prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a

cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare a judecătorilor prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Totodată, Curtea a observat că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate, ceea ce nu duce la încălcarea art. 21 și 53 din Legea fundamentală. Pe cale de consecință, nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate de art. 21 și 53 din Constituție.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are „posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului executoriu”, Curtea constată că această critică este nefondată, întrucât, în cadrul procedurii de executare silită, ambele părți beneficiază de

anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși ori împotriva oricărui act de executare. De asemenea, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a dus la îndeplinire obligația ce-i revine. Pentru aceste motive nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 și 129.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și avându-se în vedere că nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea observă că dispozițiile art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 22 referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică din Constituție nu au incidență în speță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Cristian Rizea, Societatea Comercială „Vanessa” — S.R.L. și Imprimeria Mirton în dosarele nr. 410/254/2007, nr. 10.461/325/2007 și nr. 11.023/325/2007 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă și Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.119
din 27 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Dosarul nr. 3.692/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Probestrom” — S.R.L. din Galați în

Prin Încheierea din 22 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.692/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 11¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prin dispoziția de trimitere la prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se schimbă natura juridică a procedurii inițiate de creditor, dintr-o procedură necontencioasă în una contencioasă, cu efecte procedurale păgubitoare pentru debitor.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale pentru motivele reținute de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Probestrom” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 3.692/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001 și modificată prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, care au următorul cuprins: „Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător”.

Dispozițiile alin. (1) al art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 au următorul cuprins: „Ordonanța și hotărârile pronunțate de instanță, în condițiile prezentei ordonanțe, nu au autoritate de lucru judecat privitor la fondul raporturilor juridice dintre părți.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția, Curtea observă că prin Decizia nr. 434 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, a respins excepția de neconstituționalitate a textului de lege criticat. Cu acel prilej, a reținut, în esență, că ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritate de lucru judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001.

Art. 11¹ din ordonanță exclude însă autoritatea lucrului judecat „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți”, tocmai cu scopul ca părțile să își valorifice ulterior, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

Pentru aceste considerente, Curtea reține că prevederile legale criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție și principiului garantării folosirii căilor de atac, ci, dimpotrivă, sunt în deplin acord cu acestea.

Totodată, nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece art. 11¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.5/2001 se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza prevăzută de norma juridică.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.120

din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „COMCM” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 992/254/2007 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că, la dosar, autorul excepției a depus o cerere de amânare, motivând că apărătorul său nu se poate prezenta la termen din motive medicale.

Președintele acordă cuvântul pe cererea de amânare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii ca nedovedită.

Curtea respinge cererea de amânare, președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că prin textul de lege criticat se instituie o sancțiune pentru debitor cu scopul de a-l determina să își execute obligațiile. Astfel, textul de lege criticat nu aduce atingere prevederilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, iar dispozițiile art. 44 alin. (3) din Legea fundamentală nu au incidență în speță.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 992/254/2007 **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 580³ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect aplicarea amenzilor civile prevăzute de art. 580³ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât permit ca o societate comercială care funcționează pe principiul economiei de piață să ofere servicii gratuite unor foști chiriași.

Judecătoria Mangalia opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile legale atacate legiuitorul a urmărit să descurajeze eventualele abuzuri ale debitorilor în detrimentul creditorilor, fără a se aduce atingere dreptului de proprietate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, scopul textului de lege criticat fiind acela de a se împiedica tergiversarea soluționării cauzei de către debitor.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece, potrivit art. 44 din Legea fundamentală, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580³ din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin punctele 34 și 35 ale art. I din Legea nr. 459/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006, care au următorul conținut:

Art. 580³ din Codul de procedură civilă: „*Dacă obligația de a face nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unei amenzi civile. Instanța sesizată de creditor poate obliga pe debitor, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să plătească, în favoarea statului, o amendă civilă de la 200.000 lei la 500.000 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.*

Dacă în termen de 6 luni debitorul nu va executa obligația prevăzută în titlul executoriu, la cererea creditorului, instanța care a dispus obligarea debitorului la plata unei amenzi civile pe zi de întârziere în favoarea statului va fixa suma datorată statului cu acest titlu, prin încheierea irevocabilă, dată cu citarea părților, iar pentru acoperirea prejudiciilor cauzate prin neîndeplinirea obligației prevăzute de alin. 1, creditorul poate cere obligarea debitorului la daune-interese; în acest din urmă caz, dispozițiile art. 574 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Amenda civilă va putea fi anulată, în tot sau în parte, ori redusă, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu sau, după caz, pentru alte motive temeinice, pe cale de contestație la executare.

Încheierile date în condițiile prezentului articol sunt executorii și se comunică din oficiu, prin grija grefierului de ședință, organelor fiscale competente în vederea executării silite, potrivit Codului de procedură fiscală.

Pentru neexecutarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol nu se pot acorda daune cominatorii.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) referitor la ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private și alin. (3) privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și la dispozițiile art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 562 din 25 octombrie 2005, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.111 din 8 decembrie 2005, a statuat că finalitatea art. 580³ din Codul de procedură civilă constă în determinarea debitorului rău-platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive, tinzând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de

debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite.

Astfel, nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) și ale art. 45 privind libertatea economică din Legea fundamentală, de vreme ce amenziile civile aplicate în temeiul textului de lege criticat se datorează culpei debitorului în executarea obligațiilor sale.

Cât privește dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în speță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „COMCM” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 992/254/2007 al Judecătorei Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.121 din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florea Moț în Dosarul nr. 430/292/2007 al Judecătorei Roșiori de Vede.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 430/292/2007, **Judecătoria Roșiori de Vede a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o acțiune de divorț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât, prin limitarea impusă în ce privește audierea martorilor rude și afini până la gradul al treilea inclusiv, restrânge posibilitatea părților de a-și proba cererea.

Judecătoria Roșiori de Vede opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale pentru aceleași motive care au stat la baza deciziei pronunțate de Curtea Constituțională în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Nu pot fi ascultați ca martori: 1. rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv;*”.

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția, Curtea observă că prin Decizia nr. 80 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 19 februarie 2007, a respins excepția de neconstituționalitate a textului de lege criticat. Cu acel prilej, a reținut, în esență, că interdicția consacrată de art. 189 alin. 1

pct. 1 din Codul de procedură civilă se întemeiază pe o prezumție de parțialitate și subiectivism al rudelor și afiniilor până la gradul al treilea în relatarea faptelor de care au cunoștință. Astfel, prin instituirea acestei interdicții se asigură *de plano* echilibrul procesual al părților în litigiu și se respectă unul dintre principiile fundamentale ale dreptului procesual — principiul aflării adevărului, statuat la art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă.

Așa fiind, Curtea constată că prevederile legale criticate nu aduc atingere dispozițiilor art. 21 din Constituție și, în consecință, prevederile art. 53 din Legea fundamentală nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florea Moț în Dosarul nr. 430/292/2007 al Judecătorei Roșiorii de Vede.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.122
din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 1 și art. 100 din Codul familiei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 1 și art. 100 din Codul familiei, excepție ridicată de Neculai Iurea în Dosarul nr. 6.955/245/2007 al Judecătorei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.955/245/2007, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. 1 și art. 100 din Codul familiei.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect stabilirea programului de vizitare a minorului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât ascultarea minorului în camera de consiliu încalcă dreptul la apărare al părinților și principiul contradictorialității în ce privește administrarea probelor.

Judecătoria Iași opinează că în examinarea excepției sunt relevante prevederile art. 16, 24 și 49 din Constituție și că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispoziția legală atacată este menită să protejeze interesele minorului, la adăpost de influența oricăruia dintre părinții aflați în divergență cu privire la încredințarea acestuia spre creștere și educare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, măsura audierii minorului de către instanța de judecată fiind instituită ca o modalitate de asigurare a apărării intereselor minorului.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât nu instituie discriminări între cetățeni pe criterii arbitrare și are ca scop interesul superior al copilului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 alin. 1 și art. 100 din Codul familiei, având următorul cuprins:

— Art. 42 alin. 1: „*Instanța judecătorească va hotărî, odată cu pronunțarea divorțului, căruia dintre părinți vor fi încredințați copiii minori. În acest scop, instanța va asculta părinții și autoritatea tutelară și, ținând seama de interesele copiilor, pe care de asemenea îi va asculta dacă au împlinit vârsta de zece ani, va hotărî pentru fiecare dintre copii, dacă va fi încredințat tatălui sau mamei.*”;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 1 și art. 100 din Codul familiei, excepție ridicată de Neculai lunea în Dosarul nr. 6.955/245/2007 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.123

din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Florina Izabela Cîrstea în Dosarul nr. 2.154/118/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă,

— Art. 100: „*Copilul minor locuiește la părinții săi. Dacă părinții nu locuiesc împreună, aceștia vor decide, de comun acord, la care dintre ei va locui copilul. În caz de neînțelegere între părinți, instanța judecătorească, ascultând autoritatea tutelară, precum și pe copil, dacă acesta a împlinit vârsta de zece ani, va decide, ținând seama de interesele copilului.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor.

Examinând excepția, Curtea observă că textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. Astfel, după cum rezultă din prevederile art. 42 alin. 1 și art. 100 din Codul familiei, ascultarea minorului care a împlinit 10 ani are în vedere pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină seama de interesul acestuia.

Aceste texte de lege nu împiedică părțile să-și formuleze în mod egal apărările pe care le consideră necesare în cadrul procesului de încredințare a minorului.

Pe de altă parte, instanța hotărăște cu privire la încredințarea minorului ascultând, în primul rând, autoritatea tutelară, iar decizia se ia exclusiv cu privire la interesul copilului.

arătând că autorul excepției solicită de fapt completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 19 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.154/118/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei hotărâri a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât în calculul vechimii necesare pentru participarea la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare nu se ia în considerare și activitatea depusă în funcția de consilier juridic, funcție care, din punct de vedere profesional, nu diferă de aceea de avocat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în sensul celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care au următorul conținut:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Florina Izabela Cîrstea în Dosarul nr. 2.154/118/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.147
din 4 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, ale art. 163 alin. 3, ale art. 164 alin. 3, ale art. 165, ale art. 235, ale art. 238 alin. 2, ale art. 242 alin. 2 și ale art. 244 din Codul de procedură civilă și ale art. 148 lit. f) și ale art. 160³ din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, ale art. 163 alin. 3, ale art. 164

alin. 3, ale art. 165, ale art. 235, ale art. 238 alin. 2, ale art. 242 alin. 2 și ale art. 244 din Codul de procedură civilă și ale art. 148 lit. f) și ale art. 160³ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 4.968/99/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra unei noi cereri de amânare depuse la dosar de către autorul excepției de neconstituționalitate, prin care solicită un termen mai îndelungat.

Reprezentantul Ministerul Public solicită respingerea acestei cereri.

Întrucât cauza este la al doilea termen de judecată, Curtea respinge cererea de amânare, potrivit dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor din Codul de procedură civilă ca fiind neîntemeiată, iar a dispozițiilor din Codul de procedură penală ca fiind inadmisibilă, acestea din urmă neavând legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.968/99/2005, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, ale art. 163 alin. 3, ale art. 164 alin. 3, ale art. 165, ale art. 235, ale art. 238 alin. 2, ale art. 242 alin. 2 și ale art. 244 din Codul de procedură civilă și ale art. 148 lit. f) și ale art. 160³ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Emil Balaure într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece încalcă dreptul la un proces echitabil, prin împiedicarea recuzării întregii instanțe, prin reglementarea procedurii conexării, prin formularea unor dispoziții facultative, iar nu imperative pentru instanțele de judecată și prin faptul că încheierile date în timpul judecării nu pot fi atacate decât odată cu fondul.

Tribunalul Iași — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor Constituției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate sunt norme de procedură, pe care legiuitorul are libertatea să le adopte pentru o bună administrare a justiției, și nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3, ale art. 163 alin. 3, ale art. 164 alin. 3, ale art. 165, ale art. 235, ale art. 238 alin. 2, ale art. 242 alin. 2 și ale art. 244 din Codul de procedură civilă și ale art. 148 lit. f) și ale art. 160³ din Codul de procedură penală.

Dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art. 28 alin. 2 și 3: „*Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.*”

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”;

— Art. 163 alin. 3: „*Dacă excepția este primită, dosarul se va trimite instanței care a fost mai întâi investită, iar în cazul când pricinile se află în judecata unor instanțe de grade deosebite, la instanța cu grad mai înalt.”;*

— Art. 164 alin. 3: „*Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.”;*

— Art. 165: „*În orice stare a judecării se pot despărți pricinile întrunite, dacă instanța socotește că numai una din ele este în stare de judecată.”;*

— Art. 235: „*Oricine are interes să constate de urgență mărturia unei persoane, părerea unui expert, starea unor lucruri, mișcătoare sau nemișcătoare, sau să dobândească recunoașterea unui înscris, a unui fapt ori a unui drept, va putea cere administrarea acestor dovezi dacă este primejdie ca ele să dispară sau să fie greu de administrat în viitor.*”

Cererea poate fi făcută chiar dacă nu este primejdie în întârziere, în cazul când pârâul își dă învoirea.”;

— Art. 238 alin. 2: „*Încheierea dată în timpul judecării unei pricini nu poate fi atacată decât odată cu fondul.”;*

— Art. 242 alin. 2: „*Cu toate acestea pricina se judecă dacă reclamantul sau pârâul au cerut în scris judecarea în lipsă.”;*

— Art. 244: „*Instanța poate suspenda judecata:*

1. *când dezlegarea pricinii atârână, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;*

2. *când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.*

Suspendarea va dăinui până când hotărârea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.”

Art. 148 lit. h) și art. 160³ din Codul de procedură penală reglementează condițiile luării măsurii arestării preventive și, respectiv, modificarea sau ridicarea controlului judiciar instituit de instanță.

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la dispozițiile art. 148 lit. h) și art. 160³ din Codul de procedură penală, Curtea constată că obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl constituie judecarea unei acțiuni în pretenții. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor de neconstituționalitate a unor legi sau ordonanțe sau a unei dispoziții din legi sau ordonanțe „*care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, Curtea constată că dispozițiile criticate din Codul de

procedură penală, care se referă la condițiile luării măsurii arestării preventive și la controlul judiciar instituit de instanța de judecată, nu au legătură cu soluționarea cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate. Prin urmare, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 lit. h) și art. 160³ din Codul de procedură penală.

II. Referitor la dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, constatând că acestea sunt constituționale. De exemplu, prin Decizia nr. 53/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 23 februarie 2007, Curtea a statuat că, prin reglementările cuprinse în Codul de procedură civilă referitoare la imposibilitatea recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia, legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul liber la justiție, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecării.

Cu privire la dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 29/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004, statuând că, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecării, instanța este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecării. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când

dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să-i permită acestuia să-și exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

De asemenea, Curtea s-a pronunțat, prin Decizia nr. 721/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 octombrie 2007, asupra dispozițiilor art. 165 din Codul de procedură civilă, constatând că acestea nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, posibilitatea instanței de judecată de a dispune disjungerea cauzelor conexe neaducând atingere intereselor părților, ci, dimpotrivă, contribuind la evitarea tergiversării în soluționarea cauzei.

Intrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluțiile și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește celelalte dispoziții criticate din Codul de procedură civilă, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate, deoarece, pe de-o parte, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, procedura de judecată este stabilită numai prin lege, iar, pe de altă parte, dispozițiile procedurale care stabilesc instanța căreia i se va trimite dosarul, în cazurile de conexitate sau de litispendență, cele care reglementează procedura de asigurare a dovezilor și cele referitoare la judecarea cauzei în lipsă nu contravin în niciun fel dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 lit. f) și ale art. 160³ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 4.968/99/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, ale art. 163 alin. 3, ale art. 164 alin. 3, ale art. 165, ale art. 235, ale art. 238 alin. 2, ale art. 242 alin. 2 și ale art. 244 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.197
din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Codul familiei, art. 29 alin. (6) și art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și ale art. 614 și art. 616 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Simona Ricu — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Codul familiei, art. 24 alin. (5) și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, precum și ale art. 614 și 616 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gica Stroe în Dosarul nr. 18.990/300/2006 al Judecătoria Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Codul familiei, art. 24 alin. (5) și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale ca fiind neîntemeiată. În ceea ce privește critica referitoare la prevederile art. 614 și 616 din Codul de procedură civilă, concluziile sunt de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât autorul nu și-a motivat critica.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 18.990/300/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Codul familiei, art. 24 alin. (5) și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și ale art. 614 și art. 616 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gica Stroe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 40 din Codul familiei aduc atingere principiului egalității în drepturi și reprezintă o ingerință în viața intimă, familială și privată a persoanei, în măsura în care, în urma divorțului, soțul care a dobândit numele de familie prin căsătorie nu are posibilitatea să opteze pentru păstrarea lui, fiind constrâns să respecte dorința celuilalt soț.

Dispozițiile art. 24 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, care pretind părților reprezentarea în fața Curții Constituționale prin avocați cu drept de a pleda la Înalta Curte de Casație și Justiție, contravin dreptului părților de a fi asistate de un avocat și, implicit, dreptului la apărare consacrat de art. 24 din Constituție. Dispozițiile criticate restrâng posibilitatea avocatului de a-și exercita profesia, în condițiile în care nu își poate reprezenta clientul în fața unei autorități care nu face parte din puterea judecătorească.

Referitor la prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 și cele ale art. 614 și art. 616 din Codul de procedură civilă, autorul le invocă neconstituționalitatea fără a motiva în ce constă contradicția lor cu prevederile Legii fundamentale.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că dispozițiile art. 40 din Codul familiei se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, fără privilegii și fără discriminări, legiuitorul lăsând posibilitatea ca soții să hotărască menținerea numelui de familie al soțului, pe care l-a dobândit prin căsătorie, și după desfacerea acesteia.

Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 și celor ale art. 614 și 616 din Codul de procedură civilă, Guvernul invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale în sensul respingerii criticilor, oferind ca exemplu Decizia nr. 514/2006, respectiv Decizia nr. 643/2007.

În ceea ce privește dispozițiile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Guvernul apreciază că, în considerarea complexității cauzelor pe care le judecă instanța de contencios constituțional, legiuitorul a stabilit o condiție de experiență pentru avocații care pun concluzii la această instanță, în acord cu

prevederile Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și cu prevederile art. 24 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile:

— Art. 40 din Codul familiei: „(1) La desfacerea căsătoriei prin divorț, soții se pot învoi ca soțul care, potrivit art. 27, a purtat în timpul căsătoriei numele de familie al celuilalt soț, să poarte acest nume și după desfacerea căsătoriei.

(2) Instanța judecătorească va lua act de această învoială prin hotărârea de divorț. Instanța, pentru motive temeinice, poate să încuviințeze acest drept, chiar în lipsa unei învoieli între soți.

(3) Dacă nu a intervenit o învoială sau dacă instanța nu a dat încuviințarea, fiecare dintre foștii soți va purta numele ce avea înainte de căsătorie.”;

— Art. 24 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, devenit în urma republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, art. 30 alin. (5): „Părțile pot fi reprezentate prin avocați cu drept de a pleda la Înalta Curte de Casație și Justiție”, respectiv art. 29 alin. (6) din aceeași lege, potrivit căruia: „Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

— Art. 614 și art. 616 din Codul de procedură civilă: „În fața instanțelor de fond, părțile se vor înfățișa în persoană, afară numai dacă unul dintre soți execută o pedeapsă privativă de libertate, este împiedicat de o boală gravă, este pus sub interdicție sau are reședința în străinătate; în aceste cazuri, părțile se vor putea înfățișa prin mandatar”, respectiv „Dacă la termenul de judecată, în primă instanță, reclamantul lipsește nejustificat și se înfățișează numai pârâtul, cererea va fi respinsă ca nesustținută.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi, art. 24 referitoare la dreptul de apărare și art. 41 privind munca și protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile autorului referitoare la critica dispozițiilor art. 40 din Codul familiei sunt neîntemeiate. Textul de lege criticat lasă posibilitatea soților să hotărască de comun acord, în caz de divorț, cu privire la menținerea sau nu a numelui de familie dobândit prin căsătorie de către unul dintre ei. Numai în cazul în care soții nu se înțeleg asupra acestui aspect și există motive temeinice care să justifice o astfel de hotărâre, instanța poate încuviința dreptul soțului care a purtat în timpul căsătoriei numele de familie al celuilalt soț să păstreze acest nume și după desfacerea căsătoriei. Dacă aceste condiții nu sunt întrunite, legea dispune că fiecare dintre foștii soți va purta numele pe

care îl avea înainte de căsătorie. Or, Curtea observă că aceste prevederi se aplică tuturor persoanelor aflate în această situație juridică, fără privilegii și fără discriminări, astfel încât nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, statuând, în esență, că aceste prevederi sunt constituționale, reprezentând norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice, în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale. Instanța de judecată are rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii.

Referitor la critica dispozițiilor art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Condiția de vechime în exercitarea profesiei impusă avocatului prin textul criticat nu este de natură să încalce dreptul la apărare al părților, consacrat de art. 24 din Constituție. Potrivit prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, „*Avocatul definitiv are dreptul să pună concluzii la toate instanțele, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale, unde*

va putea pune concluzii dacă are o vechime neîntreruptă în profesie de cel puțin 5 ani de la definitivare”. Impunerea unei condiții de vechime pentru avocații care asistă sau reprezintă părțile în diverse faze ale procesului și la diverse instanțe reprezintă o garanție în plus în vederea asigurării dreptului la apărare, justițiabilul fiind liber să-și aleagă orice persoană dintre avocații înregistrați în barou, care îndeplinește condițiile legale de a-l apăra sau reprezenta la o anumită instanță din ierarhia instanțelor judecătorești.

În ceea ce privește invocarea încălcării principiului constituțional al dreptului la muncă, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a stabilit, de principiu, că instituirea prin lege a unor condiții pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii nu reprezintă o încălcare a dreptului la muncă și la alegerea profesiei, de exemplu, Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005. Raportând considerentul expus mai sus la cauza de față, Curtea reține că instituirea unei condiții de natura celei prevăzute de art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 nu este contrară art. 41 din Constituție.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 și 616 din Codul de procedură civilă, analizând susținerile autorului excepției, Curtea reține că acesta nu indică textele din Constituție pe care prevederile criticate le încalcă. Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Codul familiei, art. 29 alin. (6) și art. 30 alin. (5) și din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Gica Stroe în Dosarul nr. 18.990/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 și art. 616 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 159372